

Vysoká škola:
Studijní obor:

PF JU, Ateliér arteterapie
Arteterapie

Autor/ka práce: Bc. Kamila Zatloukalová

Vedoucí bakalářské práce: PaedDr. Evžen Perout

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Arteterapie jako podpůrný prostředek u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami na 1. stupni ZŠ.

Teoretická část předložené bakalářské práce koresponduje s jejím zadáním, pokouší se formulovat historický vývoj oboru, specifikaci arteterapeutických přístupů k dětem by bylo vhodné doplnit odkazy na existující literaturu (Malchiodi, Rubin – jako doplňující otázka u SZ). V kapitole o ontogenezi dětské kresby autorka uvádí teorii C. Burta a V. Lowenfelda, následně Piagetovu teorii kognitivního vývoje, chybí však propojení, srovnání, uvedení rozdílů a zdůvodnění této volby. Kapitola zabývající se výtvarnou tvorbou dětí mladšího školního věku zmiňuje a podrobněji rozvádí vývojové sekvence V. Lowenfelda, uvedená zmínka o „vedení k příliš striktnímu realismu....“ (str. 17) by v souvislosti se zvoleným autorem jistě zasloužila rozvedení (prosím v rámci obhajoby bc. práce).

Kapitola věnovaná žákům se speciálními vzdělávacími potřebami je věnována především tématu poruch učení , poruch chování a okruhu poruch autistického spektra (PAS). Zmíněný odkaz na úlohu obranných mechanismů ve vztahu ke školnímu neúspěchu (str.19) by bylo možné propojit s charakteristikami ve výtvarné tvorbě – pokuste se v rámci obhajoby bc. práce. Tvorba dětí s PAS je z ohledu arteterapie jistě významným tématem a je škoda, že není pohled arteterapeutky více patrný. U těchto dětí mnohdy výtvarný vývoj probíhá atypicky a vykazuje mnoho specifických znaků, téma prosím rovněž zmiňte v rámci obhajoby.

V kapitole věnované žákům se speciálními vzdělávacími potřebami by měla být zmínka o vyhlášce č. 27/2016 Sb, o vzdělání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, právě tato vyhláška člení podpůrná opatření podle stupňů.

Praktická část obsahuje dvě kazuistiky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, je škoda, že není v práci lépe popsáno prostředí a specifikum práce pedagoga - arteterapeuta v zájmovém vzdělávání. Je zřetelné, že podstatná je výtvarná metodika a zprostředkování výtvarné zkušenosti a zážitku, sledovány jsou možnosti kultivace - změny výtvarného projevu žáka a využity jsou diagnostické postřehy. Je tedy otázkou, kde při tomto přístupu leží hranice mezi výchovou a terapií, jedná se o aplikovanou arteterapii či artefiletiku?

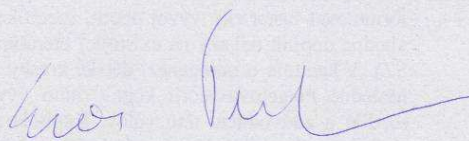
Domnívám se, že obě kazuistiky ukazují možnosti využití výtvarného projevu jako komunikačního prostředku informujícího o základních konstelacích a vzorcích vybraných žáků. Lze se domnívat, že v první kazustice obrázky (chybí číslování příloh) na str. 34, 37, 39, 41 nesou základní informaci o vývojové úrovni dětského autora. Řada dalších, např. str. 40, 42, 44,46 jsou pedagogicky ovlivněnou tvorbou spojenou s experimentem, zpravidla s abreaktivním záměrem. Závěr zůstává otevřený odchodem žáka z výtvarného ateliéru. Jaké další výtvarné postupy a úvahy by bylo možné rozvíjet v případech, že by se žák dále účastnil zájmového vzdělávání?

Druhá kazuistika vykazuje charakteristiky autistického výtvarného projevu a domnívám se, že prokazatelnou pozitivní změnu, která je výsledkem metodického vedení dítěte arteterapeutkou.

V práci oceňuji schopnost autorky navázat kontakt s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami, její schopnost orientovat se ve vzniklých artefaktech a metodickou citlivost při výtvarném vedení dětských účastníků zájmového vzdělávání.

Vytýkám nevhodně zvolené měřítko většiny prezentované tvorby žáků v obou kazuistikách, zmenšení a nekvalitní fotografická reprodukce neumožňuje dostatečnou orientaci ve znakovloví a limituje průkaznost dosažených změn ve výtvarné tvorbě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: velmi dobře

podpis vedoucího bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 26.7.2016

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
--------------------	---------	-------------	-------	-----------